

ĆWICZENIA W OBSZARZE FUNKCJI POZNAWCZYCH – PERCEPCJA SŁUCHOWA

Słuch jest obok wzroku drugim podstawowym zmysłem umożliwiającym orientację w otoczeniu i przystosowania się do niego.

Percepcja słuchowa jest to zatem zdolność do odbioru dźwięków, ich rozpoznawania i różnicowania, jak również interpretowania przez odniesienie do poprzednich doświadczeń.

Podczas ćwiczeń i zabaw, mających na celu usprawnianie percepcji słuchowej, nie jest ważne czy dziecko zna, rozpoznaje i nazywa dźwięki. Ważne jest natomiast, aby tych bodźców słuchowych miało jak najwięcej. Należy prowokować je do szukania źródła dźwięku i zachęcać do samodzielnego wytwarzania dźwięku.

Do przeprowadzenia z dzieckiem ćwiczeń słuchowych nie trzeba stwarzać specjalnej sytuacji, można do tego wykorzystać wiele popularnych zabaw, w które rodzice bawią się ze swoimi dziećmi na co dzień:

- zabawa w słuchanie dźwięków naturalnych dochodzących z otoczenia (tykanie zegara, warkot samochodu);
- zabawa w słuchanie dźwięków naturalnych dochodzących z przyrody (odgłosy zwierząt);
- zabawa w słuchanie dźwięków specjalnych wytwarzanych na potrzeby zabawy (naczynia kuchenne, odkurzacze);
- zabawa w słuchanie instrumentów muzycznych, zabawek dźwiękowych;
- słuchanie muzyki relaksacyjnej, klasycznej;
- bajki terapeutyczne;
- paluszkowe wierszyki;
- rysowane wierszyki.

Linki do filmów z dźwiękami naturalnymi i specjalnymi:

<https://youtu.be/Ahp8oBOvu2M>

<https://youtu.be/hNSYN4ZHMOU>

<https://youtu.be/tdOfLb9pjSM>

<https://youtu.be/JwbMnvfN2y8>

Muzyka relaksacyjna i klasyczna oraz bajki terapeutyczne zostały umieszczone wcześniej na stronie SOS-W.

RYSOWANE WIERSZYKI

Piesek

Z tych to sześciu kresek będzie głowę miał piesek.

Potem kresek pół tuzina i już siedzi nasza psina.

Potem uszko, oczko małe. I zwierzątko jest tu całe!

Świncezka

To będzie świncezka. Brzuszek majak becзка.

Ogon zakręcony, ryjek przytępiony, nóżki, uszko, oczko małe.

I zwierzątko wreszcie całe!

Kurczątko

Kurczątko z jajeczka się urodziło...

Główkę najpierw wychyliło,

Na dwie nóżki wyskoczyło,

Czarne oczka otworzyło,

Dziobek mały rozchyliło,

Że jest głodne zakwiliło...

Kogucik

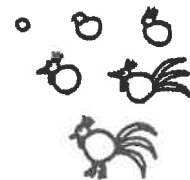
Jajo...szyja...grzebień czerwony...

Dziobek i broda... A ogon zielony.

Teraz ostrogi u każdej nogi.

Tyle krzyku w tym kurniku!

Kukuryku! Kukuryku!

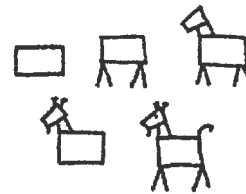

Kózka

Pudełeczko... cztery nóżki. Szyja, łebek i dwa różki

Oko, ogon. Teraz wiecie,

Ze to kózka ma być przecie!

Bocian

Długie, cienkie nogi,

Długi, ostry dziób.

Uciekajcie żaby!

Bo to jest wasz wróg!

Przybory toaletowe

Duża miska obok dzbana,

W misce woda jest nalana,

Mydło, gąbka i miseczka,

Kubek, pasta i szczoteczka,

Gruby ręcznik wisi tam,

Teraz chłopcze myj się sam!

Entliczek-pentliczek

Entlicuk, pentliczek,

Czerwony stoliczek,

Na kogo wypadnie,

na tego bęc!

Kotki

Oto płotek niski

Stoją przy nim miski.

Kotki mleko piją,

Potem miski myją!

To jestem ja...

Moja buzia okrągłutka,

Grzywka czarna, całkiem krótka.

Czyste rączki zawsze mam,

Chcesz zobaczyć? Popatrz sam!

Słonko

Duże koło,

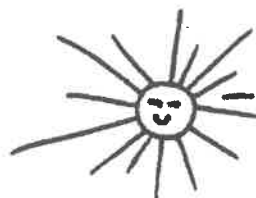
Pełno kresek,

Długich, krótkich,

Małych, dużych.

Buzia pięknie uśmiechnięta!

I słoneczko oczka mruży!

Konik

Kreska krzywa – prosta – krzywa.

Na tej krzywej będzie grzywka.

Cztery nogi na biegunie!

Jeszcze tylko ładna głowa

I zabawka jest gotowa!

Kącik lalek Bożenki

Łóżko... kołdra... poduszeczka...

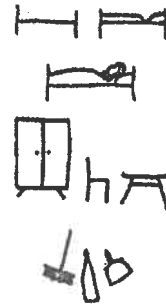
Pod kołderką śpi laleczka.

Szafa... krzesło... i stoliczek,

To laleczki pokoiczek.

Szczotka... ścierka... i śmietniczka,

Do sprzątanía pokoiczka.

Ćma

Aksamitne skrzydła ma,

Lata w nocy, bo to ćma!

Tańcowały dwa Michały, jeden duży, drugi mały.

Jak ten duży zaczął krążyć, to ten mały nie mógł zdążyć.

Leci dymek przez kominek, a tuż za nim drugi dymek,

a za drugim trzeci dymek, lecą razem przez kominek.

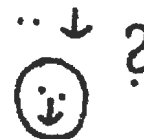

Kropka, kropka, kreska, kreska

Fotografia twego pieska.

Piesku, piesku nasz,

Gdzie ty uszka masz?

Bałwanek

Nasz bałwanek, śmieszny panek!

Zrobię kulę!

Zrobię dwie!

Skleję i jut trzyma się!

Trzecia kulka -oto głowa!

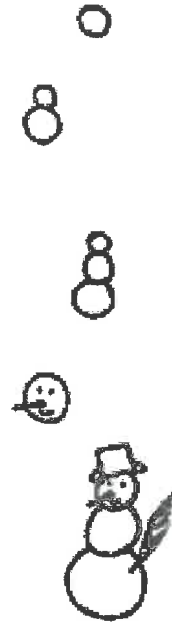
I figurka jest gotowa!

Oczy -czarne płamki dwie,

prosty nos, buzia w skos.

Różga, czapka nieco krzywo!

I – skończone nasze dziwo!

PALUSZKOWE ZABAWY

Sroczka

- Tu sroczka kaszeczkę warzyła. - W zagłębieniu dłoni dziecka mieszamy palcem wskazującym "gotującą się" kaszkę.
- Ogonek swój sparzyła. - Powtarzamy poprzednią czynność.
- Temu dała na łyżeczce, - Masujemy w palcach (kciuk, wskazujący i środkowy) paliczek małego paluszka dziecka.
- Temu dała na miseczce, - Masujemy paluszek serdeczny.
- Temu dała na spodeczku, - Masujemy palec środkowy.
- Temu dała w garnuszczyku, - Masujemy palec wskazujący.
- A dla tego nic nie miała! - Unosimy kciuk wraz z dłonią dziecka.
- Po główce go pogłaskała. -
- Frrrrr! po więcej poleciała! - Masując kciuk, lekko unosimy do góry rączkę dziecka. Następnie swoje palce (kciuk, wskazujący i środkowy), złożone w dzióbek, pocieramy o siebie, unosząc rękę ku górze. Za unoszącą się ręką radośnie patrzymy. Dziecko wykonuje tę samą czynność.

Jedzie, jedzie pan

- Jedzie, jedzie pan, pan. - Dziecko podtrzymywane pod pachy siedzi oklep na kolanie osoby dorosłej. Przy słowach wypowiedzanego wierszyka dorosły opierając się palcami nóg o podłoże odrywa pięty, przez co wykonuje ruchy naśladujące stepowanie konia (galopowanie – jeśli dziecko nie wykazuje lęku)
- Na koniku sam, sam, - Podobnie jak wyżej.
- A za panem cyganeczki, - Dziecko siedząc na „koniu” poddaje się ruchom unoszonych i opadających do podłoża pięt dorosłego.
- Pogubiły podkóweczki! - Wesołe podrzucanie dziecka na kolanie osoby dorosłej.

Raczek

Idzie raczek, nieboraczek,
Jak uszczypnie, będzie znaczek!

- Dorosły układa palce prawej ręki na dziecka brzuszku (dziecko może siedzieć lub leżeć) i przebierając nimi „idzie” w kierunku buzi dziecka. „Raczek” po dojściu do brody dziecka leciutko łaskocze okolice podbródka. Czynności tej towarzyszy śmiech dorosłego, którym „zaraża” on dziecko. Kulminacyjnym momentem zabawy jest wspólny radosny i głośny śmiech.

Rak

(Nieco inne słowa wierszyka, ale podobna oprawa ubawy)

Idzie rak, nieborak,
Czasem naprzód, czasem wspak.
Gdy ugryzie, będzie znak!

- „Rak” przy pomocy palców dorosłego „idzie” wykonując ruchy do przodu lub do tyłu, zgodnie z nakazem słów wierszyka. Przy słowach „gdy ugryzie” – należy się zatrzymać, a przy słowach „będzie znak” leciutko uszczypać policzek dziecka, by potem w tym samym miejscu złożyć pocałunek. Należy to robić ze śmiechem.

Kiziu-miziu

Kiziu-miziu gdzieś ty była?
W komóreczce mleczko piłam.

- Dorosły muska buzię dziecka. Muskanie przypomina ruchy kocich wąsów.

Idzie myszka

Idzie myszka do braciszka

Tu wskoczyła!

Tu się skryła!
I skoczyła hoooppp!

- Dorosły wykonuje palcami marsz po rączce dziecka.
- Szybkim „skokiem” wkładamy rękę za kołnierzyk lub pod koszulkę dziecka i lekko łaskoczemy.
- Dorosły przesuwa dłoń pod odzież dziecka.
- Dorosły akcentuje ten skok wzmacniając go silniejszym dotykiem i radosnym okrzykiem.

Czapla

Czapla, czapla tu chodziła,
Długie nogi zamoczyła.

Człapu, człapu, hop-sa-sa!
Leci czapla do lasa!

- Dorosły przebijając palcami wykonuje „marsz” czapli po tułowiu dziecka lub po blacie stołu tak, by dziecko to widziało.
- Palce dorosłego nieco zwalniają marsz przy słowach „człapu, człapu”, by podskoczyć wesoło przy słowach „hop-sa-sa!”, a następnie unieść się wysoko nad główkę dziecka, zmuszając je do „łapania” czapli wzrokiem.

Dwa Michały

Tańczyły dwa Michały,

Jeden duży, drugi mały!

Jak ten duży zaczął krążyć,
To ten mały nie mógł zdążyć!

- Dorosły z dzieckiem na ręku tworzą parę Michałów.
- Przy słowach „duży” – dorosły unosi dziecko wysoko nad głowę, przy słowach „mały” – opuszcza je w dół.
- „Michały” wykonują obroty dookoła własnej osi. Dorosły jednocześnie unosi i opuszcza dziecko. Czynności tej towarzyszy kaskada śmiechu.